Lietas Nr. A420589712
Lietas arhīva Nr. A42-00522-14/23

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2014.gada 31.janvārī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:

tiesnese Rudīte Migla,

piedaloties pieteicējas garāžu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības „Viberta sala" pilnvarotajam pārstāvim zvērinātam advokātam Aivaram Vidžupam, atbildētājas Rīgas pilsētas pašvaldības pusē pieaicinātās iestādes Rīgas domes pilnvarotajai pārstāvei Annijai Drebeiniecei,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc garāžu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības „Viberta sala" pieteikuma par Rīgas domes 2012.gada 8.novembra lēmuma Nr.1-43/RD-12-3609-nd atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta Rīgas pilsētas būvinspekcijas priekšnieka 2007.gada 23.augusta aktu (kods 07 00224 0100) garāžu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības „Viberta sala" (turpmāk – pieteicēja) īslaicīgas lietošanas būves Ķengaraga ielā 12, Rīgā, pieņemtas ekspluatācijā. Atbilstoši būvju funkcijām (lietošanas veidam) būvēm piešķirts klasifikācijas kods 1242, nosaukums – „Garāžu ēkas".

Rīgas pilsētas būvvaldē (turpmāk – Būvvalde) 2011.gada 6.aprīlī saņemts pieteicējas iesniegums ar lūgumu veikt īslaicīgas lietošanas būvju – garāžu Ķengaraga ielā 12, Rīgā – statusa maiņu uz patstāvīgiem īpašuma objektiem.

Būvvalde 2011.gada 13.aprīļa vēstulē Nr.BV-11-1628-nd ,,Par informācijas sniegšanu" informējusi pieteicēju, ka objekts 2007.gada 23.augustā ir pieņemts ekspluatācijā un, lai mainītu būvju statusu no īslaicīgas lietošanas būvēm uz patstāvīgiem īpašuma objektiem, pieteicējai Būvvaldē jāsaņem un jāaizpilda būvniecības iesniegums – uzskaites karte.

Pamatojoties uz būvniecības iesniegumu – uzskaites karti –, Būvvalde 2011.gada 16.jūlijā pieteicējai izdevusi jaunbūvējamā/rekonstruējamā objekta plānošanas un arhitektūras uzdevumu Nr.BV-11-3410-nd Garāžu kompleksa Ķengaraga ielā 12, Rīgā, būvprojektēšanai, būvju klasifikācija 1242.

Būvvalde 2012.gada 13.augustā izdevusi pieteicējai būvatļauju Nr.BV-12-686-abv/L (turpmāk – Būvatļauja) objekta Garāžu komplekss Ķengaraga ielā 12, Rīgā, būvniecībai.

Ar Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta 2012.gada 12.septembra maksāšanas paziņojumu par pirmo maksājumu par pašvaldības nodevu par pašvaldības infrastruktūras uzturēšanu un attīstību Rīgā Nr.RD000758AJ3369-1 (turpmāk – Maksāšanas paziņojums) pieteicējai aprēķināts pašvaldības nodevas par pašvaldības infrastruktūras uzturēšanu un attīstību Rīgā (turpmāk arī – Nodeva) pirmais maksājums Ls 25163,54.

Pieteicēja Maksāšanas paziņojumu apstrīdējusi Rīgas domes priekšsēdētājam.

Ar Rīgas domes (turpmāk arī – atbildētāja) 2012.gada 8.novembra lēmumu Nr.1-43/RD-12-3609-nd (turpmāk – Lēmums) atstāts negrozīts Maksāšanas paziņojums.

[2] 2012.gada 6.decembrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts pieteikums par Lēmuma atcelšanu. Pieteikums pamatots ar tālāk minētajiem argumentiem.

[2.1] Saskaņā ar Maksāšanas paziņojumā norādīto nodeva aprēķināta par it kā īstenotu būvniecības ieceri – jaunbūvi. Gan no Rīgas

pilsētas būvvaldes plānošanas un arhitektūras uzdevuma Nr. BV-11-3410-nd, gan no 2012.gada 13.augusta būvatļaujas Nr. BV-12-686-abv/L skaidri un nepārprotami izriet, ka pieteicēja neveic jaunas būves būvniecību vai esošas rekonstrukciju, kas varētu būt par pamatu ar Maksāšanas paziņojumu noteiktās pašvaldības nodevas aprēķināšanai. Uz šo apstākli īpaši norāda Rīgas pilsētas būvvaldes izdotās būvatļaujas Nr. BV-12-686-abv/L saturs, kur, piemēram, sadaļās „Būvuzraugs", „Autoruzraudzība", „Atbildīgais būvdarbu vadītājs", „Darbu aizsardzības koordinators" ir atzīme „nav", savukārt sadaļā „Būvprojekta realizācijas kopējās izmaksas (latos)" ir norāde uz to, ka izmaksu nav. Īstenojot jaunas būves būvniecību vai esošas rekonstrukciju visās iepriekš minētajās būvatļaujas sadaļās tiktu ietvertas detalizētas norādes uz konkrētām personām vai attiecīgi – izmaksu apmēru. Arī arhitekta /pers. G/ izstrādātā būvprojekta paskaidrojuma rakstā skaidri un nepārprotami norādīts, ka projekts paredz saglabāt esošā kompleksa apjomu bez izmaiņām, projekta mērķis ir garāžu statusa maiņa par pastāvīgiem īpašuma objektiem, turklāt garāžas ir uzskatāmas par kapitālām būvēm, kurām nav īslaicīgas lietošanas būvju pazīmes un tās var izmantot kā pastāvīga īpašuma objektus.

[2.2] Ņemot vērā to, ka saskaņā ar normatīvo aktu regulējumu par jaunbūvi ir atzīstama būve, kas tiek būvēta pilnīgi no jauna uz jauniem pamatiem, kaut arī iespējams agrākās būves vietā, ir nepārprotami redzams, ka pieteicēja neveic jaunas būves būvniecību vai esošas rekonstrukciju, tieši pretēji – veic jau ekspluatācijā nodotu būvju statusa maiņu no „Īslaicīgas lietošanas būve" uz „Pastāvīgs īpašuma objekts", tātad tā nevar būt nodevas maksātājs Rīgas domes saistošo noteikumu par pašvaldības nodevu izpratnē.

[2.3] Lēmumā nepamatoti un prettiesiski tiek izvirzīts jauns pamats pašvaldības nodevas piemērošanai un Maksāšanas paziņojuma kā administratīvā akta izdošanai, t.i., tiek noteikts, ka nodeva piemērojama, jo pieteicējas iecere būvju statusa maiņai no „Īslaicīgas lietošanas būve" uz „Pastāvīgs īpašuma objekts" atbilstoši Vispārīgo būvnoteikumu 21.punktam ir klasificējama kā rekonstrukcija, jo tiek mainīta būves funkcija. Atbilstoši Ministru kabineta 2009.gada 22.decembra noteikumiem Nr. 1620 „Noteikumi par būvju klasifikāciju" būves lietošanas veids raksturo būves izmantošanu jeb to, kādai funkcijai būve paredzēta. Lietošanas veidu nosaka Valsts zemes dienests un konkrētajā gadījumā būvēm garāžām lietošanas veids (funkcija) nemainīgi ir noteikts Valsts zemes dienesta Lielrīgas reģionālās nodaļas izdotajā būves kadastrālās uzmērīšanas lietā Nr.01000720427001-01, piešķirot klasifikācijas kodu 1242, nosaukums – „Garāžu ēkas".

[2.4] Maksāšanas paziņojums izdots pamatojoties tikai un vienīgi gramatiski tulkojot Rīgas domes saistošo noteikumu par pašvaldības nodevu normas un klaji ignorējot faktiskos apstākļus un citas tiesību normu iztulkošanas metodes.

[3] 2012.gada 27.decembrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts Rīgas domes paskaidrojums par pieteikumu. Atbildētāja pieteikumu neatzīst, norādot, ka apstrīdēšanas iesniegumā norādītais jau ir izvērtēts Lēmumā, tādēļ atkārtota pašvaldības apsvērumu un argumentu izklāstīšana nav lietderīga un nepieciešama, un papildus paskaidrojot tālāk minēto.

[3.1] Attiecībā uz argumentu, ka pieteicēja vērsās Rīgas pilsētas būvvaldē ar lūgumu mainīt garāžu būvju statusu no „Īslaicīgas lietošanas būve" uz „Pastāvīgs īpašuma objekts" nevis veikt jaunu būvniecību, atbildētāja norāda, ka saskaņā ar Ministru kabineta 1997.gada 1.aprīļa noteikumu Nr.112 „Vispārīgie būvnoteikumi" (turpmāk – Vispārīgie būvnoteikumi) 15.punktu (redakcijā, kas bija spēkā uz īslaicīgas lietošanas būves nodošanu ekspluatācijā 2007.gada 23.augustā) gan garāžu kompleksa būvniecības laikā, gan arī šobrīd īslaicīgas lietošanas būves kopējais ekspluatācijas laiks nevar pārsniegt piecus gadus no ekspluatācijas uzsākšanas brīža. Izbeidzoties īslaicīgas lietošanas būves ekspluatācijas termiņam, attiecīgā persona zaudē tiesības saglabāt attiecīgo īslaicīgas lietošanas būvi, tādēļ, lai no jauna iegūtu tiesības izvietot īslaicīgas lietošanas būvi, šīs būves būvniecības process ir ierosināms no jauna, ievērojot visus būvniecības priekšnoteikumus, kas noteikti būvniecību reglamentējošajos normatīvajos aktos. Faktiski ar īslaicīgas lietošanas būves ekspluatācijas termiņa izbeigšanos šī būve zaudē savu tiesisko statusu, jo kļūst par būvi, kas ir nojaucama. Tātad šādas būves saglabāšana pēc ekspluatācijas termiņa izbeigšanās ir prettiesiska.

[3.2] Nav būtiski, ka šī īslaicīgās lietošanas būve faktiski dabā jau pastāv, bet gan ir jāvērtē, vai šāda būve var tikt izvietota attiecīgajā zemes gabalā atbilstoši normatīvajiem aktiem, kas ir spēkā no jauna ierosinātā būvniecības procesa izvērtēšanas brīdī.

Lai mainītu būvju statusu, bija no jauna jāierosina garāžu būvniecības process, jo Vispārīgajos būvnoteikumos iekļautie nosacījumi neparedz būves statusa maiņu no īslaicīgas lietošanas būves statusa un pastāvīgu īpašuma objektu bez visu Vispārīgajos būvnoteikumos noteikto nosacījumu izpildīšanas. Nevar mainīt būves statusu, neizejot visas nepieciešamās būvniecības dokumentu sagatavošanas un akceptēšanas stadijas.

[3.3] Konkrētajā gadījumā nav konstatējams arī pieteicējas norādītais likuma robs, jo tiesību normas nepārprotami nosaka sekas attiecībā uz īslaicīgu būvju statusu – pēc ekspluatācijas termiņa beigām šādas būves ir nojaucamas. Līdz ar to arī no jauna ierosinātais būvniecības process nav uzskatāms par formālu, bet gan par tādu, kas dod tiesisku pamatu garāžu kompleksa izvietošanai Rīgā, Ķengaraga ielā 12.

[4] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāvis pieteikumu uzturēja uz tajā norādīto argumenta pamata, kā arī norādīja, ka pašvaldības nodeva par pašvaldības infrastruktūras uzturēšanu un attīstību vienreiz jau ir samaksāta pirms 2007.gada, kaut arī maksājumu apliecinoši dokumenti nav saglabājušies.

[5] Atbildētāja pārstāve prasību neatzina, norādot uz Lēmumā un rakstveida paskaidrojumos sniegto argumentāciju.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, noklausoties lietas dalībnieku paskaidrojumus, izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, secina, kapieteikumsir noraidāms.

[7] Likuma „Par nodokļiem un nodevām" 12.panta pirmās daļas 11.punkts noteic, ka vietējās pašvaldības domei (padomei) ir tiesības Ministru kabineta noteikumos noteiktajā kārtībā savā administratīvajā teritorijā uzlikt pašvaldības nodevas par pašvaldības infrastruktūras uzturēšanu un attīstību.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2005.gada 28.jūnija noteikumu Nr.480 „Noteikumi par kārtību, kādā pašvaldības var uzlikt pašvaldību nodevas" 14.^{1}punktu nodevas par pašvaldības infrastruktūras uzturēšanu un attīstību pašvaldība ir tiesīga uzlikt personām, kuras pašvaldības teritorijā īsteno būvniecības ieceri.

Atbilstoši Rīgas domes 2008.gada 9.decembra saistošo noteikumu Nr.146 „Par pašvaldības nodevu par pašvaldības infrastruktūras uzturēšanu un attīstību Rīgā" (turpmāk – Saistošie noteikumi Nr.146) 2.punktam nodevas mērķis ir pilsētas infrastruktūras, kas ir tautsaimniecības teritoriālās struktūras sastāvdaļa, ko veido transporta, sakaru, tirdzniecības, enerģētikas un ūdenssaimniecības sistēma, kā arī dzīvokļi, skolas, veselības aizsardzības, kultūras, sporta u.tml. iedzīvotāju aprūpes objekti un to izvietojums kādā teritorijā (tajā skaitā inženierinfrastruktūra un visu veidu sociālā un ekonomiskā infrastruktūra), uzturēšanas un attīstības finansēšanas nodrošināšana.

Saistošo noteikumu Nr.146 3.punktsnoteic, ka nodevas maksātāji ir fiziskas un juridiskas personas, kuras Rīgas pilsētas administratīvajā teritorijā īsteno noteikumu 1.pielikumā norādītās būvniecības ieceres, kas paredz jaunas būves būvniecību vai esošas būves rekonstrukciju, izņemot fasādes siltināšanu.

Kā viena no būvniecības iecerēm, par kurām atbilstoši šo noteikumu 1.pielikumam ir maksājama nodeva, ir garāžu ēkas (CC klasifikācijas kods 1242).

[8] Lai arī atbildētāja Lēmumā, atsaucoties uz Vispārīgo būvnoteikumu 21.punktu, norāda, ka pieteicēja ir veikusi būves rekonstrukciju, jo tikusi mainīta būves funkcija, tomēr no Maksāšanas uzdevuma, kā arī iestādes sniegtajiem paskaidrojumiem konstatējams, ka konkrētajā gadījumā nodevas apmērs noteikts kā par jaunas būves būvniecību. Arī būves funkcijas maiņa konkrētajā gadījumā nav notikusi, jo ir palikusi nemainīga (atbilstoši Ministru kabineta 2009.gada 22.decembra noteikumu Nr.1620 „Noteikumi par būvju klasifikāciju" pielikuma 52.punktam ēkas funkcija – garāžu ēkas; garāžu telpu grupa (CC klasifikācijas kods 1242)).

[9] No lietas materiāliem izriet, ka garāžas tiek ekspluatētas no 2003.gada, objekta „Īslaicīgas lietošanas būves GĪKS „Viberta sala"" rekonstrukcija veikta atbilstoši 2002.gada 28.martā akceptētam būvprojektam (rekonstrukcijas projektam), pamatojoties uz 2002.gada 29. un 31.oktobrī izsniegtām būvatļaujām, un 2007.gada 22.augustā objekts pieņemts ekspluatācijā.

2010.gada 10.decembrī pieteicēja noslēgusi zemes gabala ilgtermiņa nomas līgumu un 2011.gada 8.jūlijā ierosinājusi objekta jaunbūvi, 2012.gada 13.augustā saņemot būvatļauju Nr.BV-12-686-abv/L objekta „Garāžu komplekss Ķengaraga ielā 12, Rīgā" būvniecībai.

Nav strīda, ka būves līdz attiecīgā nomas līguma noslēgšanai nebija patstāvīgs īpašuma tiesību objekts (*sk. likuma „Par atjaunotā Latvijas Republikas 1937.gada Civillikuma ievada, mantojuma tiesību un lietu tiesību daļas spēkā stāšanās laiku un kārtību" 14.panta pirmās daļas 5.punktu)* un tām bija īslaicīgas lietošanas būvju statuss, proti, Vispārīgo būvnoteikumu 15.punkta un 27.^{1}punkta (minētā norma spēkā no 2011.gada 28.maija) izpratnē – būve, kuras ekspluatācijas laiks nav ilgāks par pieciem gadiem un kas jānojauc līdz minētā termiņa beigām, bet kuras ekspluatācijas termiņu būvvalde var pagarināt uz laiku līdz pieciem gadiem, kopā nepārsniedzot 10 gadu ekspluatācijas termiņu.

Lietā ir strīds, vai būves statusa maiņa no „Īslaicīgās lietošanas būves" uz „Kapitālas būves", kas notikusi, pamatojoties uz 2012.gadā izsniegto būvatļauju, uzskatāma par jaunas būves būvniecību, attiecīgi – vai par to atbilstoši Ministru kabineta 2005.gada 28.jūnija noteikumu Nr.480 „Noteikumi par kārtību, kādā pašvaldības var uzlikt pašvaldību nodevas" 14.^{1}punktam un Saistošo noteikumu Nr.146 3.punktam ir maksājama pašvaldības nodeva par pašvaldības infrastruktūras uzturēšanu un attīstību.

[10] No Vispārīgo būvnoteikumu 58.punkta, kas noteic, ka būvprojektu izstrādā jaunbūvēm (no jauna būvējamām būvēm atbilstoši būvprojektam), izriet, ka jaunbūve ir no jauna būvējama būve.

Tomēr ne visos gadījumos būvatļauju izdod dabā vēl nepastāvošu (jaunu) būvju būvniecībai. Kā izriet no Vispārīgo būvnoteikumu prasībām, lai atzītu būvdarbus par tiesiskiem, būvvaldē jāsaskaņo būvprojekts un jāizņem būvatļauja (izņemot normatīvajos aktos tieši paredzētus gadījumus, kad būvatļauja nav nepieciešama). Būvatļauja kā administratīvais akts ir ne vien atļauja uzsākt būvdarbus, bet arī iestādes lēmums, ar kuru tā atzinusi būvniecības procesa tiesiskumu. Līdz ar to būvatļaujas saņemšana ir nepieciešama, citastarp, arī gadījumos, ja būve iepriekš ir uzbūvēta bez akceptēta būvprojekta un ir nepieciešams novērst patvaļīgas būvniecības sekas *(sk. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta (turpmāk – Augstākā tiesa) 2012.gada 17.aprīļa spriedumu lietā Nr.SKA-106/2012).*

Līdzīgi ir arī gadījumā, ja pašvaldība izskata un izlemj jautājumu par to, vai ir iespējams jau pastāvošu īslaicīgas lietošanas būvi atzīt par atbilstošu normatīvo aktu prasībām, kas izvirzītas kapitālām būvēm, un to saglabāt.

Kā jau tika norādīts, īslaicīgas lietošanas būves nevar tiesiski pastāvēt ilgāk nekā 10 gadus. Pēc minētā termiņa personai vai nu

jānojauc būve, vai arī jāierosina jauns būvniecības process, kurā iestāde izvērtē, vai konkrētā būvniecība ir pieļaujama (atbilst normatīvajos aktos izvirzītajām prasībām attiecīgā veida būvēm konkrētajā teritorijā), savukārt personai ir no normatīvajiem aktiem izrietošs pienākums maksāt gan pašvaldības nodevu par būvatļaujas saņemšanu, gan pašvaldības nodevu par pašvaldības infrastruktūras uzturēšanu un attīstību. Konkrētais gadījums atšķiras tikai ar to, ka persona ir izvēlējusies jaunu būvniecības procesu uzsākt pirms maksimāli pieļaujamā īslaicīgās lietošanas būvju ekspluatācijas termiņa beigām.

Tiesa atzīst par pamatotu atbildētāja pārstāves tiesas sēdē norādīto, ka apstāklis, ka īslaicīgas lietošanas būve dabā jau pastāv, nav būtisks. Pieteicēja ir izvēlējusies nevis pagarināt esošo īslaicīgās lietošanas būvi, bet ir izteikusi vēlēšanos būvēt jaunu būvi. Kapitālai būvei ir citas prasības, piemēram, attiecībā uz konstrukciju noturību, jo tā stāvēs ilgus gadus. Būvi izvērtē vēlreiz – vai tā ir atbilstoša kapitālai pastāvīgai lietošanai. Šajā gadījumā – šis ir jauns būvniecības process, kas noslēdzies ar būves pieņemšanu ekspluatācijā *(lietas 117.lapa, tiesas sēdes audioieraksta 23:00-25:04 minūte).*

Līdz ar to pats par sevi apstāklis, ka attiecīgā būve būvniecības ierosināšanas brīdī faktiski jau eksistē, nevar radīt būvniecības ierosinātājam priekšrocības ne patvaļīgas būves legalizācijas, ne būves statusa maiņas (īslaicīgās lietošanas būvju vietā paredzot kapitālas būves) gadījumā.

[11] Attiecībā uz pieteicējas pārstāvja tiesas sēdē norādīto, ka pašvaldības nodeva par pašvaldības infrastruktūras uzturēšanu un attīstību vienreiz jau ir samaksāta pirms 2007.gada, tikai nav saglabājies konkrētā maksājuma apliecinājums, bet netieši to apliecina būves nodošana ekspluatācijā, kas nebūtu iespējama, ja šāda nodeva nebūtu samaksāta (*lietas 117.lapa, tiesas sēdes audioieraksta 12:00-16:04 minūte*), tiesa par pamatotu atzīst atbildētājas pārstāves norādīto, ka nav tiesiskas nozīmes tam, ka, iespējams, jau tika maksāta nodeva. Vispārīgie būvnoteikumi neparedz citādāku procesu būves statusa maiņai no īslaicīgas lietošanas būves uz pastāvīgu, kā veicot jaunu būvniecību. Attiecīgi nodeva piemērota objektam, kas iepriekš nebija reģistrēts, bet tagad ir kā jauns tiesisks objekts, kas radies kā jaunbūve un tāpēc tas ir apliekams ar nodevu atbilstoši Saistošo noteikumu Nr.146 3.punktam. Pieteicējas interese bija īslaicīgās lietošanas būvei mainīt statusu no īslaicīgas uz pastāvīgu, līdz ar to iepriekš minētā nodeva aprēķināta pamatoti (*lietas 117.lapa, tiesas sēdes audioieraksta 25:04-28:07 minūte*).

[12] Papildus tiesa norāda, ka likuma „Par nodokļiem un nodevām" 12.panta pirmās daļas 11.punkts, kas noteic, ka vietējās pašvaldības domei ir tiesības Ministru kabineta noteikumos noteiktajā kārtībā savā administratīvajā teritorijā uzlikt pašvaldības nodevas par pašvaldības infrastruktūras uzturēšanu un attīstībubija piemērojams tikai no 2008.gada 11.jūnija, kad spēkā stājās 2008.gada 8.maija „Grozījumi likumā „Par nodokļiem un nodevām"".

Arī Ministru kabineta 2005.gada 28.jūnija noteikumu Nr.480 „Noteikumi par kārtību, kādā pašvaldības var uzlikt pašvaldību nodevas" 14.[1]punkts, kas noteic, ka nodevas par pašvaldības infrastruktūras uzturēšanu un attīstību pašvaldība ir tiesīga uzlikt personām, kuras pašvaldības teritorijā īsteno būvniecības ieceri, bija piemērojams tikai no 2008.gada 1.jūlija *(Ministru kabineta 2008.gada 1.jūlija noteikumu Nr.496 redakcijā).*

Rīgas domes 2005.gada 20.decembra saistošie noteikumi Nr.34 „Rīgas teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumi" izdoti, pamatojoties uz Teritorijas plānošanas likuma 7.panta sestās daļas 2.punktu, likuma „Par pašvaldībām" 43.panta pirmās daļas 1.punktu un Būvniecības likuma 7.panta pirmās daļas 1.punktu. Minētās tiesību normas piešķīra pašvaldībai kompetenci izstrādāt teritorijas plānojumu ar tā sastāvā esošiem apbūves noteikumiem, veicot arī būvniecības uzraudzību un kontroli. Noteikt jebkādus maksājumus par būvniecības procesu, tajā skaitā vienreizējo maksu pilsētas infrastruktūras attīstībai, šīs tiesību normas un attiecīgie tiesību akti neparedzēja.

Attiecīgi – pat ja Rīgas dome pieteicējai būtu izdevusi administratīvo aktu, saskaņā ar kuru pieteicējai būtu uzlikts pienākums samaksāt pašvaldības nodevu par pašvaldības infrastruktūras uzturēšanu un attīstību 2007.gadā, pamatojoties uz Rīgas domes 2005.gada 20.decembra saistošo noteikumu Nr.34 „Rīgas teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumi" 11.1. un 11.2 apakšpunktiem tobrīd spēkā esošajā likuma redakcijā, kuri noteica, ka ikvienai personai, kura Rīgas pilsētas teritorijā paredzējusi īstenot būvniecības ieceri, saskaņots būvprojekts jāiesniedz Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta Ekonomikas pārvaldē vienreizējās maksas un iemaksas termiņu noteikšanai Rīgas pilsētas infrastruktūras attīstībai, un tās apjoms tiek noteikts saskaņā ar Rīgas domes 1995.gada 7.marta noteikumiem Nr.14 „Vienreizējās maksās pilsētas infrastruktūras attīstībai aprēķināšanas noteikumi"", secināms, ka šāds lēmums par vienreizējas iemaksas pilsētas infrastruktūras attīstībai iekasēšanu no pieteicējas 2007.gadā būtu nepamatots un prettiesisks, jo, lai arī prasība ietverta saistošajos noteikumos kā ārējā normatīvajā aktā, nav konstatējams šāds normas izdošanas tiesiskais pamats, t.i., pašvaldības tiesībām izdot saistošos noteikumus jābūt ietvertām augstāka juridiskā spēka tiesību normā *(sal. sk. Augstākās tiesas 2010.gada 8.jūnija sprieduma lietā Nr.SKA-583/2010 9.punktu un Administratīvās rajona tiesas 2009.gada 5.novembra sprieduma lietā Nr.A42624708 8.3. un 8.4.punktu).*

[13] Ņemot vērā iepriekš minēto, atbildētāja pamatoti atzinusi pieteicēju par pašvaldības nodevas par pašvaldības infrastruktūras uzturēšanu un attīstību maksātāju, līdz ar to Lēmums ir tiesisks un nav pamata tā atcelšanai.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251. un 289.-291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

noraidīt garāžu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības „Viberta sala" pieteikumu par Rīgas domes 2012.gada 8.novembra lēmuma Nr.1-43/RD-12-3609-nd atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

R.Migla

Tiesnese